

Ikt. sz.: EUB-40/52-4/2015.

EUB-31/2015. sz. ülés
(EUB-54/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2015. december 8-án, kedden, 9 óra 03 perckor
az Országház főemelet 64. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirend	3
Az ülés résztvevői	4
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatása	5
<i>Dr. Trócsányi László tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	11
<i>Dr. Trócsányi László válasza</i>	15
<i>Dr. Berke Barna válasza</i>	19
Az elnök napirend utáni tájékoztatója	21
Az ülés berekesztése	22

Napirend

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke

Csöbör Katalin (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Firtl Mátyás (KDNP)

Dr. Legény Zsolt (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Farkas Flórián (Fidesz) Tessely Zoltánnak (Fidesz)

Dr. Józsa István (MSZP) dr. Legény Zsoltnak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főtanácsadó

Dr. Tamás Csaba Gergely szakmai tanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter

Dr. Berke Barna államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

Megjelent

Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

(A bizottság 8 óra 35 perckor megkezdett zárt ülésének - melyről külön jegyzőkönyv készült - folytatása.

A zárt ülés befejezésének időpontja: 8 óra 51 perc.

Szünet: 8.51-9.03

A nyílt ülés kezdetének időpontja: 9 óra 03perc)

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Bonjour, monsieur le ministre. Tisztelt Bizottság! Folytatjuk bizottsági ülésünket, immáron nyílt üléssel. A 2. napirendi pont megtárgyalása következik: Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján.

Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! A miniszter urat kinevezése előtt miniszterjelöltként tavaly júniusban hallgatta meg a bizottságunk. Már az akkori meghallgatás során hangsúlyos kérdésként jelent meg a szubszidiaritás elve - amit nagyon sok honfitársunknak el kell magyarázni, hogy mit is jelent pontosan -, és e téren az Országgyűlés indokolt véleményt fogadott el a menekültek állandó és kötelező áthelyezési válságmechanizmusáról szóló európai bizottsági javaslatról. A kormány pedig múlt hét végén benyújtotta keresetét az Európai Unió Bíróságához a Tanács kötelező menekültkvótáról szóló, szeptemberi határozatával szemben. Ezzel a kormány eleget tett az Országgyűlés törvényben foglalt felkérésének.

A mai meghallgatáson természetesen a jogharmonizáció kérdése, a kötelezettségszegési eljárások, illetve az európai bírósági ügyek is szóba kerülhetnek, nem utolsósorban pedig a múlt csütörtöki luxemburgi tanácsülés eredményei például az európai ügyészség, ismertebb néven az EPPO témakörében.

Engedjék meg, hogy bizottságunk nevében is köszöntsem Trócsányi László miniszter urat és Berke Barna államtitkár urat.

Tisztelt Miniszter Úr! A bizottságunk szokásai szerint először következik a miniszteri beszámoló. Kérem, hogy röviden, 15-20 percben foglalja össze gondolatait, és ha kell, államtitkár úr is szót kérhet. Utána megadom a szót a képviselőtársaimnak a vitára. A kérdéseket összegyűjtjük, és utána ismét visszaadom a szót a miniszter úrnak, illetve államtitkár úrnak.

Tisztelt Miniszter Úr! Megadom a szót. Tessék parancsolni!

Dr. Trócsányi László tájékoztatója

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Köszönöm a lehetőséget. Nyilván törvény adta kötelezettségemnek is eleget teszek, amikor az Igazságügyi Minisztérium európai ügyekkel kapcsolatos munkájáról beszámolunk. Először is onnan kell kezdenem, hogy a beszámolási időszakot én 2014 júniusától tekintem, mint elnök úr említette, akkor voltam itt utoljára önök előtt, és úgy gondolom, hogy másfél évről tudunk egy mérleget vonni.

Azt is látni kell, hogy én 2010 és 2014 között párizsi nagykövetként dolgoztam, akkor átéltem azt, hogy Magyarország uniós jogvitái alapvetően a demokratikus deficittel voltak kapcsolatban, és azok a kérdések merültek föl, amelyek az Alaptörvénnyel vagy egyes sarkalatos törvénnyel - lásd médiatörvény, vagy sorolhatnánk más jogszabályokat, például igazságszolgáltatás - kapcsolatosak, tehát ezekkel kapcsolatosan voltak jogvitái, ezeket azonban sikerült kompromisszumokkal lezárnia.

Tehát 2014 nyarától kezdve ebben a kormányzati ciklusban, úgy gondolom, hogy átformálódott az Unió és Magyarország viszonya, ami többek között annak is

köszönhető, hogy egyrészt egy új Bizottság állt föl, ennek az új Bizottságnak új elnöke van, új biztosok vannak, más munkamódszerekkel dolgoznak, mint a Barroso-bizottság, a Juncker-bizottságnak mások a megközelítései, és ez nyilván meghatározza a mi mozgásterünket, illetve meghatározza azt is, hogy nekünk hogyan kell tárgyalni.

Először is azt kell megemlítenem, hogy az Igazságügyi Minisztériumban létrejött egy európai és nemzetközi ügyekért felelős államtitkárság, amelyet a jobbjomon ülő Berke Barna államtitkár úr vezet. Ez egy körülbelül 60 főből álló államtitkárság, ahol két főosztály is működik, és egy helyettes államtitkár irányítja az európai ügyeket. Tehát azt gondolom, hogy kialakult Magyarországon egy olyan szervezeti keret az Igazságügyi Minisztériumon belül, amely képes professzionálisan vinni az európai integrációs ügyekkel kapcsolatos kérdéseket, azokat, amelyek az Igazságügyi Minisztérium kompetenciájába tartoznak. *(Dr. Völner Pál belép az ülésterembe.)*

Amikor a miniszteri megbízatást elvállaltam, az volt a kérésem, hogy bővüljön ki az Igazságügyi Minisztérium európai ügyekkel kapcsolatos hatásköre, tehát ne csak a Bíróság előtt találkozzunk az egyes ügyekkel, hanem az első levelezés, ami Brüsszélből megérkezik az úgynevezett pilot eljárás keretében, az az Igazságügyi Minisztériumhoz érkezzen be, a kötelezettségszegési eljárásokban szintén legyen egy meghatározó koordinációs szerepünk, és így jussunk el a Bírósághoz. De talán azt kell mondanom, hogy ez a szervezeti struktúra tulajdonképpen pár hónapos intervallumos késéssel, de kialakulhatott, és gyakorlatilag azt mondom, hogy az év második felére, 2014 novemberére - ha jól emlékszem a dátumra - alakulhatott ki az a struktúra, amivel ma rendelkezik az Igazságügyi Minisztérium. Ehhez meg is kaptuk a személyi támogatást a minisztériumoktól - gondolok elsősorban a Külügyminisztériumra -, és így átkerülhettek hozzánk azok a munkatársak, akik ezzel a kérdéskörrel foglalkoznak.

Nyilvánvalóan rendezni kellett először is Magyarországon a tárcahoz való viszonyunkat. A Miniszterelnökségen belül kialakult a Takács Szabolcs által vezetett államtitkárság, velük napi kapcsolatban vagyunk, de ugyanígy a többi tárca uniós részlegeivel is nyilvánvalóan folyamatos az egyeztetés. Azonban az elmondható, hogy az Igazságügyi Minisztériumnak központi szerepe van az uniós ügyeket illetően, ami elsődlegesen a jogi aspektusokra koncentrál. Nyilvánvalóak a politikai kérdések és a jogi kérdések. A mi szerepünk alapvetően a jogi kérdések megítélésében van, és természetesen a politikai szintű egyeztetéseket a Miniszterelnökséggel közösen látjuk el. Nekünk a feladatunk az, hogy a jogi kérdésekre helyezzük a hangsúlyt.

Amikor az Igazságügyi Minisztérium kapcsolatba kerül az Unióval, akkor három intézménnyel kerül kapcsolatba: a Tanáccsal, a Bizottsággal és a Bírósággal. Azt gondolom, ez önmagában nem kevés feladatot rejt, hisz három intézményről, három különböző munkamódszerről, három különböző feladatról is beszélhetünk.

Nézzük akkor azt, hogy mégis milyen a viszonyunk. Először is, azt kell mondani, hogy az Igazságügyi Minisztérium igyekezett személyes kapcsolatokat kialakítani az Unió vezetőivel. Magam és kollégáim is ebben aktívan részt vettünk. A beiktatásom utáni első héten én voltam az első vendége Timmermans alelnök úrnak. Ezt a találkozót én kértem.

Akkor volt közöttünk egy megbeszélés, amelyik azt mondta, hogy egy új időszámítás kezdődik Magyarország és az Unió viszonylatában. Nem az érzelmek fognak diktálni, hanem értelmes emberként fogunk tárgyalni akkor, ha vitában állunk. Én azt gondolom, hogy ez így is történik, tehát alapvetően nem érzelmektől dúsitott politikai nyilatkozatok jelennek meg a bizottságok vezetői részéről, hanem sokkal inkább technokrata szinten tárgyalunk, alapvetően jogi alapokra helyezzük a

vitáinkat, amik vannak. Tehát én úgy gondolom, ez a látogatásom Timmermans úrnál fontos volt. Azóta találkoztam vele, de az már más jellegű találkozó volt, nem bilaterális és négyszemközti volt. De azt mondhatom, hogy én voltam egyébként az első vendége Timmermansnak, a találkozót én kértem.

Fogadtuk Jourová biztos asszonyt, aki az igazságügyért felel. Ő egy cseh biztos. Vele, azt gondolom, konstruktív megbeszélést folytattunk Budapesten, és azt kell mondani, hogy alapvetően egy normális, együttműködő megbeszélésünk volt. Bizonyos statementeket, persze, le kellett fektetünk, de azt gondolom, sine ira et studio hangulatú volt ez a megbeszélés.

Fogadtuk Bienkowska biztos asszonyt, a belső piacért felelős biztos asszonyt. Ennek a megbeszélésnek inkább már politikai jellege volt. Nyilvánvalóan ő felhívta a figyelmet azokra a kérdésekre, amelyek Magyarországgal kapcsolatosak és az Uniót foglalkoztatják, elsődlegesen gazdasági jellegű kérdések, hiszen a belső piac a gazdaságot érinti.

Valamint találkoztam Brüsszelben Vestager biztos asszonnyal, aki az állami támogatások ügyéért felel. Vele is, azt gondolom, egy jó, technokrata alapú együttműködést sikerült kialakítani. Tehát azt mondom, hogy négy biztossal sikerült találkozni. Nyilvánvalóan Navracsics volt miniszter úrral is az ember a kapcsolatot tartja ebben a kérdésben.

Tehát azt mondom, hogy a Bizottsággal való kapcsolatunkban először is ki kellett alakítani a személyes kapcsolatot, de ez nemcsak rám vonatkozik, hanem az államtitkár úrra, a főosztályvezető asszonyra, a helyettes államtitkár úrra, hogy a Bizottság kapcsán tudjuk, hogy az új Bizottság gyakorlatilag hogyan dolgozik. És látni kell azt a differenciát, amelyik gyakorlatilag a Reding-féle tárgyalási módszer volt és a jelenlegi módszer között fennáll. Azt gondolom, ez fontos, és minket is arra inspirál, hogy igyekezzünk szakmai alapokra helyezni a vitáinkat.

Azt is látni kell, hogy a Bizottsággal való tárgyalások természetesen mindig taktikai jellegűek, hisz gyakorlatilag a Bizottság késleltethet, bizonyos információkat nem ad meg, bizonyos információkat később ad meg, esetleg politikai megfontolások is vannak a bizottsági levelek mögött. Tehát nekünk tudni kell mindig, amikor a Bizottsággal tárgyalunk, hogy gyakorlatilag milyen gondolatok vannak a Bizottság vezetésének a fejében Magyarországot illetően.

Ha megengedik, akkor itt tulajdonképpen három ügyet szeretnék megemlíteni. Amikor felfüggesztették egy magyar jogszabály alkalmazását, ez volt a reklámadó, a dohányipar és az élelmiszer-felügyeleti díj. Mind a három kérdés megoldásában nekünk, az Igazságügyi Minisztériumnak részt kellett venni, egyrészt személyesen is, tehát személyes megbeszélések révén is; kettő: technokrata szinten kellett a kormány számára is javaslatokat készítenünk a megoldást illetően.

Tehát azt gondolom, ezek jól bizonyítják, hogy a Bizottsággal milyen típusú viták vannak. És mint látható, az úgynevezett alaptörvény, médiatörvény, és sorolhatjuk még, az igazságszolgáltatás függetlensége, ezek már nem merülnek fel, hanem sokkal inkább a gazdasági jellegű kérdésekben vannak vitáink, ami azt jelenti, hogy a mi nemzeti érdekeinknek megfelelő jogszabályokat igyekszünk Magyarországon elfogadni. Ezekkel kapcsolatban vannak vitáink, és ezeket a vitákat igyekszünk megvívni. Próbálunk természetesen megoldásokat keresni úgy, hogy egy kompromisszum irányába jussunk el. Amennyiben nem, akkor természetesen készek vagyunk rá, és ha úgy ítéljük meg, hogy ennek van értelme, akkor a Bíróság elé is hajlandók vagyunk az ügyet vinni. De ezek az ügyek alapvetően tehát gazdasági jellegűek.

A második dolog, amit a Bizottsággal kapcsolatban kell említeni, nyilvánvalóan a Paks-téma. Ez is közismert az újságból, tehát nem is árulok el titkokat. Ebben is a

jogi aspektusokat igyekszünk természetesen megvilágítani és válaszokat adni határidőben minden egyes kérdésre.

Ami a bizottságokat illeti, azt gondolom, hogy az együttműködés eddig tulajdonképpen rendezett keretben folyt, és igazából a kérdésekre határidőben minden válasz elment, és többségében a válaszainkat elfogadták. Itt talán megemlíteném a menekültügy kérdését. A menekültügy kérdésében fogadtunk el egy nagyon fontos jogszabályt Magyarországon, az úgynevezett menekültügyi válsághelyzettel kapcsolatosan. Nyilvánvalóan mi megtettük azt, hogy abban a percben, amikor a parlament elfogadta ezt a törvényt, akkor angol nyelven egy rezümét készítettünk, amit a Bizottság részére eljuttattunk. Tehát egy proaktív magatartása van az Igazságügyi Minisztériumnak. Nem az a feladatunk, hogy várjunk, várjunk, várjunk, hátha szól, nem szól, hanem amikor úgy érezzük, hogy egy olyan jellegű ügy van, amelyik biztos, hogy érdeklődésre fog számot tartani, akkor inkább magunk készítünk anyagokat, magunk küldjük el, és készséget mutatunk arra, hogy beszéljünk róla. Én ezt tartom igazából a megfelelő útnak, és ennek megfelelően kezeltük a menekültügyet is. Hogy a Bizottság részéről esetleg bizonyos észrevételek jöhetnek, azt majd meg fogjuk vitatni, de úgy érzem, hogy ezt a jogszabállyal kapcsolatos kérdést alapvetően sikerrel vívjuk meg, ami a Bizottságot illeti.

Azonban azt látni kell, hogy a Bizottsággal nyilván hosszabb időt igényelnek az ezekben való egyeztetések, sosem az van, hogy egy nap vagy két nap alatt lehet megtalálni egy ilyen kérdésre a megoldást, mert nem lehet megtalálni.

Ami a második intézményt illeti, az a Tanács. A 28 igazságügyi miniszter találkozik az úgynevezett igazságügyi tanács ülésein. Ez együtt van a belügyi tanács ülésével, oly módon, hogy egyik nap van az igazságügyi minisztereknek a tanácsülése, a másik nap van a belügyminisztereknek a tanácsülése. Tehát amikor BIÜT név alatt vannak a tanácsok, abban az igazságügy-miniszteri tanács is természetesen benne van.

Látni kell, hogy a 28 igazságügyi miniszter között lassan kezd kialakulni egyfajta személyes kapcsolat is, annak ellenére, hogy természetesen a miniszterek személye változhat. Romániában új igazságügy-miniszter jött, Lengyelországban új igazságügy-miniszter van. Tehát nekünk a feladatunk az, hogy az európai igazságügyi minisztereket ismerjük, a gondolkodásukat is, hiszen a tanácsüléseken jogalkotásról van szó. Amíg a Bizottságnál arról van szó, hogy a Bizottság a szerződéses óre, hogy Magyarország betartja-e a szerződéseket, addig a Tanácsnál előre nézünk, de lege ferenda, hogy milyen új jogszabályok megalkotására van szükség. Ebben természetesen a 28 európai igazságügy-miniszternek van egy szava.

Mint jól ismerik a képviselő urak, a Bizottság hozza a javaslatot, és a Bizottság javaslata után indul meg a vita az adott kérdéstről. Itt azért azt látni kell, hogy nagyon fontos, hogy az igazságügy-miniszterek között milyen a személyes együttműködés, mennyire ismerik egymás nyelvét, és mennyire tudnak egymással szövetséget kötni adott esetben, hogyha úgy gondolják, hogy adott ügyben a véleményük megegyezik, és nem feltétlenül azonos a Bizottságéval.

Ezek a jogalkotási folyamatok, azt kell látni, elnökségről elnökségre folytatódnak. Idáig három elnökséggel volt munka- együttműködésünk, az olasszal, a lettel és a luxemburgiival. Ebből nyilván mindegyik elnökségnek megvannak a maga prioritásai. A luxemburgi elnökségnek voltak nagyon kemény prioritásai, hogy eredményeket akartak elérni, a luxemburgi kompromisszumból és a luxemburgi magatartásból is származik egyébként ez a dolog.

Talán az újságból is közismert az, hogy a házassági vagyoni jogokkal kapcsolatos rendelettervezetet Magyarország és Lengyelország megvétózta. Nekünk voltak természetesen olyan javaslataink, amelyekkel meg lehetett volna ezt a rendeletet

menteni, azonban a Bizottság nem kívánt ezen változtatni, bemerevedtek az álláspontok. Így arra kényszerültünk, hogy vétózzunk a lengyel igazságügyminiszterkollegánkkal együtt. Berke Barna államtitkár úr képviselte Magyarországot, ő részletesen be tud számolni a tárgyalásról természetesen, de úgy gondolom, hogy úgy tudtunk kijönni ebből, hogy mi az észérvek alapján el tudtuk mondani, hogy az Európai Unió tiszteletben tartja a nemzeti identitást, tiszteletben tartja azt, hogy minden országnak a házasságról másfajta gondolkodása van, és ebben a kérdésben egy kvázi lopakodó jogalkotás egy olyan dolgot vezetne be, amelyet Magyarország ilyen formában nem tud támogatni. De ez jól jellemzi a Tanáccsal való együttműködést. A Tanácsban minden egyes jogalkotásról hosszú távon kell gondolkodni, 4-5 évig is elhúzódik egy jogszabály megalkotása, és bizony ebben rengeteg kompromisszum születik.

Az európai ügyészséget említette elnök úr. Azt kell mondani, valóban ez egy olyan kérdés, amely egyrészt érinti a nemzeti szuverenitást is, ugyanakkor mindenki harcolni akar az európai érdekeket, illetve az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekményekkel szemben, mert a korrupcióval szemben nemcsak nemzeti szinten kell küzdeni, hanem nyilván európai szinten is. Mindazonáltal nem mindegy, hogy az európai ügyészség milyen hatáskörökkel fog rendelkezni, kiutasíthatja a delegált ügyészeket, tehát számos olyan kérdés merül ezzel kapcsolatban föl, amelyik még rengeteg bizonytalanságot tartalmaz, nem beszélve Portugália fenntartásáról az ügyben. Tehát azt gondolom, hogy ezen jogalkotási folyamatok során - mint látható - hosszú távra kell gondolkodni, de egy biztos, hogy a dossziékat és a fejlődéseket folyamatosan figyelniük kell.

Ebben nagyon fontos szerepet játszanak az Állandó Képviseleten lévő Jogi Szolgálat munkatársai, akik munkacsoportüléseken vesznek részt, és folyamatosan tájékoztatást nyújtanak számunkra, hogy az egyes ügyekben milyen nemzeti pozíciók alakulnak ki, és nagyon fontos, hogy az Igazságügyi Minisztérium részéről is az utasítások megfelelően érkezzenek meg az Állandó Képviselet Jogi Szolgálatához.

Azt gondolom azonban, hogy a Tanáccsal alapvetően pozitív az együttműködésünk, de azt látni kell, hogy mindig meghatározza, hogy melyik ország látja el az elnökséget, milyen tervei vannak. Itt említhetem rögtön a holland elnökséget, ami jön, és a holland elnökség során a jogállamisági mechanizmus vizsgálatára kerül sor. A puding próbája az evés, tehát még nem látjuk teljesen tisztán, hogy ez mit is jelent majd az Unió szempontjából, hogyan akarja. Most az online gyűlöletbeszéd, az internetért való felelősség különösen kiemelt témakörként szerepel, és úgy gondolom, ez is gyakorlatilag egyfajta fontos mérője lesz a jogállamisági mechanizmusnak, hogy hogyan harcolnak az egyes tagállamok az online gyűlöletkeltő magatartásokkal szemben, illetve az internetért való felelősség ügyében miket tesznek meg. A jogállamisági mechanizmus nem egy ország ellen irányul, tehát nem ez a célja a Tanács által vezetett jogállamisági mechanizmusnak, hanem egy problémakör köré épül, és azt vizsgálja meg, hogy a 28 ország hogyan birkózik meg ezzel, és így fog ajánlásokat tenni. De ez a holland elnökség prioritása lesz, és az Igazságügyi Tanács ülésén biztos, hogy erről a kérdésről szót fogunk ejteni.

Szeretném itt említeni - nyilvánvalóan nagyon fontos -, hogy hogyan állunk a Bíróság előtt. Ez a harmadik intézmény, amellyel kapcsolatban vagyunk. A Bíróság egy nagyon fontos szerv, és úgy gondoljuk, a Bizottsággal való viták után egy következő állomás, a Bíróság elé jutunk. A Bíróság elé többfajta módon kerülhet Magyarország, mint jól tudjuk. Egyrészt felperesként, másrészt alperesként és beavatkozóként. Tehát a jogviszonyok teljesen egyértelműek, hogy milyen alapon kerülhetünk be. Azt gondolom, mindegyik pozícióban jelen vagyunk.

Talán a legfontosabb, amit említenem kell, a kvótahatározat, amiről szeretnék két szót beszélni, bár erről már korábban is adtunk tájékoztatást. Amikor 2015. június 24-én - ha jól emlékszem a dátumra - önkéntes kvótáról vagy önkéntes áttelepítésről volt szó, szétosztásról volt szó, akkor Magyarország tulajdonképpen nem vétózott az Európai Tanács-ülésen, egyhangú határozatot kellett hozni, Magyarország jelezte, hogy ebben nem kíván részt venni, és ezzel az ügy nyugvópontra is jutott. Ehhez képest szeptemberben, tehát ténylegesen pár hónappal később - szeptember 10-én, sőt, augusztus végén elindultak a mozgások a Bizottság részéről - egy rákényszerített megoldással jött, ami egyfajta, ha szabad így mondanom, nem azt mondom, hogy...; nem tudom a jó szót mondani, de nyomás volt rajta, hogy ezt el kell fogadni.

Ez alatt a nyomás alatt néhány ország tartott ki, függetlenül attól, hogy a tagállamok többségében mindig volt egy aggály, hogy ez jogilag megfelelő-e, a szerződés 78/3. cikkelye megfelelő jogalapot ad-e. De mivel nagy volt a nyomás a Bizottság részéről, a Tanács meg csak minősített többséggel dönt, és szembemegy az Európai Tanács egyhangú döntésével, intézményi zavarokat is jelenthet természetesen, mert a jövőben is egy precedensül szolgál, hogy az Európai Tanács-ülés döntésével egy alsóbbrendű tanács - mert azért, ha tartalmilag nézzük, alsóbbrendű, egy belügyminiszteri vagy igazságügyi miniszteri tanács nem ugyanaz, mint a miniszterelnökök és államfők tanácsa - szembement, tehát szembement egy politikai irányvonallal. Nem akarok részletesen belemenni, mi tíz érvben soroltuk föl azokat a szempontokat, amiket úgy gondoljuk, hogy a kvótahatározatnál nem tartottak be, és ennek megfelelően mi kérjük a megsemmisítését ennek a határozatnak, ami tartalmában álláspontunk szerint a dublini szerződést módosítja, tehát egy szerződésmódosítás, és álláspontunk szerint egy papírdarabot mindig a tartalma alapján kell nézni, nem a címe alapján. De ebbe nem mennék részletesen bele. Én azt gondolom, az Országgyűlés adott egy kötelezvényt a kormány számára, az Igazságügyi Minisztériumon belül készült a kereset, és gyakorlatilag ez határidőben benyújtásra került. Azt is látni kell, hogy Szlovákia is hasonló lépésre szánta el magát.

Mi bízunk abban, hogy lesz beavatkozó, aki Magyarország és Szlovákia mellett be fog avatkozni. Mi aktív kapcsolatban vagyunk a többi tagország igazságügyi minisztériumával, a külügyminiszter úr, illetve a miniszterelnök úr számára is egy fontos ügyről van szó, tehát úgy gondoljuk, hogy Magyarország számára fontos ügyről van szó. Angolul összefoglaltuk a keresetünk lényegét, és ezt kiküldtük valamennyi ország igazságügyi minisztériumának, továbbítottuk az érdeklődők számára, a nagykövetségekre is, tehát úgy gondoljuk, megtettük azt, ami ebben tőlünk telhető volt. Ez azonban nem azt jelenti, hogy egy hónapon belül döntés születne. Kellő vizsgálat alapján fog döntés születni. Mi úgy gondoljuk, hogy erre a vitára kész vagyunk, és bízunk abban, hogy érveink meghallgatásra kerülnek. Ez az, amikor felperesként vagyunk jelen.

Van, amikor alperesként vagyunk a perben, mert úgy gondoljuk, hogy nekünk van igazunk, és azt gondoljuk, érdekünk az, hogy az eljárást folytassuk. Ilyen például a közjegyzőkkel kapcsolatos kérdéskör. (*Dr. Berke Barna jelzésére:*) A közjegyzőkkel kapcsolatban, így van, jelenleg azt mondjuk, hogy olyan közhatalmú feladatokat látnak el a közjegyzők - lásd a hagyaték átadása, fizetési meghagyás -, amelyek nem egy versenyszektor részei, tehát nemcsak aláírásokat hitelesítenek, hanem ehhez képest az állam delegált számukra közhatalmi aktusokat, ezért fent kívánjuk tartani azt a szabályozást, amely alapján magyar állampolgár lehet közjegyző. Hozzá kell tenni, meglátjuk, hogy a Bíróság milyen eredményre fog jutni, de úgy gondoltuk, hogy elvi kérdésről van szó, a közhatalmi jelleget akartuk hangsúlyozni. Meglátjuk, hogy a Bíróság milyen megállapításra fog jutni.

Várjuk az úgynevezett Erzsébet-utalvánnyal kapcsolatos per eredményét, amely lassan véget fog érni, meglátjuk, hogy abból milyen feladatok fognak ránk várni.

Engedjék meg, hogy néhány szót szóljak olyan kérdésekről, mint az európai polgári kezdeményezés. Ez is a minisztérium figyelmét alaposan felkeltette, természetesen. Az európai polgári kezdeményezést úgy kell elképzelni, mint egy népszavazást. A népszavazásnál mindig megfogalmazzunk egy kérdést, és a kérdés, hogy arról lehet-e aláírást gyűjteni vagy nem. Magyarországon egy komoly szűrés van arra nézve, hogy csak olyan kérdésről lehet gyakorlatilag népszavazást engedni, ami az Alaptörvénynek megfelelő, a népszavazási törvény által kizárt tárgykörbe nem tartozik.

Uniós szinten ilyen nincsen. Uniós szinten az van, hogy ennek az egésznek a célja egy jogalkotási eljárás megindítása volt, hogy az Unió valamivel foglalkozzon, nem az, hogy valakivel bűnbakként viselkedjék, és valakire azt mondja, hogy kérem szépen, indítsuk meg a 7. cikkelyt. Tehát úgy érezzük tartalmilag, hogy a kérdés feltevése szembemegy az európai polgári kezdeményezés céljával. Tehát mi most vizsgáljuk azt, hogy ezzel kapcsolatosan milyen lehetőségeink vannak. Nyilvánvalóan úgy gondoljuk, hogy unfair egyébként a Bizottság eljárása több szempontból is, mindazonáltal a tények makacs dolgok, tehát ez jóvá van hagyva, ugyanakkor a minisztériumon belül folyik egy vizsgálódás a tekintetben, hogy mit lehet ebben az ügyben tennünk. Ugyanakkor ez nyilvánvalóan egy jogi-szakmai kérdés is természetesen.

Tehát összefoglalva az Igazságügyi Minisztérium tevékenységét, azt gondolom, hogy alapvetően mind a jogharmonizációt illetően, mind pedig az európai uniós képviselőben és a Bizottsággal való képviselőben és az összes munkában sikerült helytállnunk, alapvetően nem állunk rosszul statisztikailag sem. Most én nem akarnék itt a statisztikai adatokba belemenni, bár erről is készült egy anyag, hogy Magyarország hány százalékon áll. És ebből mindig kiderül, hogy alapvetően jó százalékon állunk. Én azt gondolom, hogy alapvetően nem szeretném hosszasan statisztikával untatni a tisztelt képviselőket. Inkább úgy összegezném, hogy az Igazságügyi Minisztérium megfelelő szakmai színvonalon képviseli Magyarországot a tanácsüléseken, a bizottságokkal való tárgyalások folyamán, valamint a Bíróság előtt is magas színvonalú képviselőt látunk el. Nagyon röviden ennyiben tudnám összegezni a dolgokat.

Mi örülünk, ha a nemzeti parlament figyelemmel kíséri az európai ügyek vitelét, hiszen a sárgalapos figyelmeztetés, lásd az európai ügyészségnél, egy nagyon hasznos dolog volt, mert azért óvatosságra inti a Bizottságot. Tehát igenis szükség van a szubszidiaritás vizsgálatára. Ez egy alapkérdés, és azt gondoljuk, hogy ebben a dologban sok szempontból sikerült előbbre lépni. Köszönöm a képviselők megtisztelő figyelmét.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt egy éves munkája kapcsán szeretném megköszönni a miniszter úrnak és munkatársainak azt a kiállást, amit Magyarország érdekében ön és munkatársai végeztek, különösen a brüsszeli fórumokon. Önnek, mint volt brüsszeli és párizsi nagykövetnek, nyilván megvan az a helyzeti előnye, hogy kiváló ismeretei vannak az európai uniós intézményekről, azok vezetőiről. S mint egyetemi tanárnak pedig szakmailag olyan európai egyetemi gyakorlata van, amiről úgy vélem, mindnyájan meggyőződhattünk a beszámolójából is. Ez megfelelő szakmai alapot ad a Bizottsággal való vitákhoz.

Amikor a miniszter úr említette, hogy Timmermans bizottsági alelnökkel elsőként találkozott, az ön kérésére, eszembe jutott a pataki diákokról szóló anekdota, hogy míg a debreceni diák kipipál az ablakon, addig a pataki diák elébe megy a tavasznak. Nyilván ez ön előtt ismert, hiszen az ön egyik felmenője Sárospatakon kiváló jogakadémiai tanár volt. Tehát a vitákat megelőzően érdemes tisztázni a Bizottság szereplőivel a vitás kérdéseket. És ön szakmailag ezt felvállalta és felvállalja a munkatársaival, ez mindenféleképpen elismerést jelent.

Tisztelt Miniszter Úr! A vitát megnyitom. Mielőtt a kérdésekre megadom a lehetőséget képviselőtársaimnak, én annak kapcsán szeretnék egy rövid kérdést elmondani, amivel befejezte a miniszter úr: az európai polgári kezdeményezés. A miniszter úr említette, hogy a Bizottság lépése ezzel kapcsolatban unfair volt. Nekem más jut eszembe, egy régi közmondás: „Quod licet Jovi, non licet bovi”, ahogy szoktam aposztrofálni a kettős mércét az Európai Unióban.

Emlékezzünk rá, nemrégén a Székely Nemzeti Tanács nyújtott be hasonló népszavazásra kezdeményezést. Akkor elutasította a Bizottság, most pedig engedte. Egyébként, mint jogtudó értelmiségnek, mi a véleménye a miniszter úrnak az európai gyakorlatról, ami mutatja a kettős mércét, a kettős beszédet? Ön, mint a jog tudója, hogyan értékeli ezt?

És akkor megadom képviselőtársaimnak a további kérdésekre a lehetőséget. *(Firtl Mátyás jelentkezik.)* Tessék parancsolni, Firtl Mátyás képviselő úré a szó!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az elnök úr én is azt tudom mondani, hogy köszönjük azt a munkát, amit az elmúlt időszakban végeztek, és ahogy egyébként a kvótaügybe is beleállt a tárca.

De lenne egy másik kérdés, hiszen ön említette azt, hogy a holland elnökség következik. A holland elnökség, a hollandok fogalmazzák meg a mini Schengen kérdéskörét is. Én tisztelettel kérdezem a miniszter urat, hogy hogyan fér össze ez is az alapszerződéssel, egyáltalán a kérdés feltevése is? Létezhet-e ilyen, hogy az Európai Unión belül a mini Schengen kérdését fel lehet vetni? Köszönöm szépen, ez lenne a rövid kérdésem.

ELNÖK: Bana alelnök úr következik.

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a beszámolót.

A bevándorlás kérdésével kapcsolatban szeretnék véleményt mondani, illetve kérdést is intézni a miniszter úrhoz. Az egy pillanatig sem volt kérdés a Jobbik számára, hogy támogatjuk azokat a törvényjavaslatokat az Országgyűlésben, amik a megoldás irányába, a bevándorlás visszaszorítása irányába mutattak. Így az is természetes volt, hogy a sárgalapos eljárás megindítása vonatkozásában is ez volt az álláspontunk. Sajnálattal vettük, hogy nem csatlakozott elegendő ország ehhez a kezdeményezéshez.

A miniszter úr utalt itt a korábbi sárgalapos eljárásra, ami az európai ügyészség kérdésére vonatkozott, igaz, még a korábbi Bizottsághoz is kapcsolódott, de akkor azt lehetett látni, hogy változatlanul hagyták az eredeti javaslatot. Bár abban van igazsága a miniszter úrnak, hogy ennek nyilván lehetett egy olyan hatása, hogy aztán a továbbiakban változott a helyzet.

És azt is tudjuk, hogy itt nagyon megoszlanak az egyes tagállamok abban a vonatkozásban is, hogy hogyan is képzelik el ennek a működését. Ehhez kapcsolódóan kérdezném azt, hogy a Bírósághoz fordulás esetében hogyan látja az

esélyeket? Itt is az lenne jó, hogyha minél több ország tenné meg ezt. Nyilván azt látjuk, hogy erre elsősorban itt, Közép-Európában van lehetőség, mert a legutóbbi COSAC-ülésem, az európai ügyek bizottságainak európai szintű találkozásán is azt tapasztalhattuk, hogy elsőrendűen csak a V4-ekre számíthattunk ebben az ügyben, valamint bizonyos mértékig még a balti országokat lehet idesorolni. Tehát ez lenne az egyik kérdésem, hogy itt hogyan látja az esélyeket?

A másik pedig arra vonatkozna, hogy természetesen nagyon helyes, hogy ezt az eszközt is használni kívánjuk a kvótarendszerrel szemben, de mi az álláspontunk, mi a kormány, a minisztérium álláspontja a visszatoloncolásokkal kapcsolatban? Hiszen azt hallani, hogy Belgiumból 29 illegális bevándorlót kívánnak visszatoloncolni, és nyilván lesznek még további hasonló adatok is, és egyébként is tartózkodnak már itt, Magyarországon. Tehát ezzel szemben milyen lépéseket kíván tenni a kormány és konkrétan az ön által vezetett minisztérium? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Legény Zsolt képviselő úr következik!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr és Államtitkár Urak! Természetesen én is köszönöm szépen a beszámolójukat. Nekem lenne néhány kérdésem és egy-két véleményem is.

Firtl képviselőtársam említette a kérdésében ezt az úgynevezett mini Schengen ötletet, amelyet a Benelux-államok, Németország, Ausztria és talán még Franciaország részvételével képzelnék el. Szerintem is kifejezetten problémás ez a dolog, és mondjuk úgy, hogy politikusként azért elég nehéz politikai véleménynyilvánítás vagy politikai felhangok nélkül ebben kérdést feltenni vagy véleményt megfogalmazni, de hogy látja, miniszter úr, hogy a magyar határzár mennyiben járult hozzá, vagy mennyiben volt, mondjuk úgy, hogy kezdeményező ebben az egész ötletben, ennek a mini Schengennek a felvetésében? Mert azt gondolom, hogy nem lehet a kettőt egymástól függetleníteni. Érdekelne, hogy a miniszter úrnak ebben mi a véleménye.

Ha már ennél a témánál tartok, akkor pár hete, lehet, hogy egy hete, két hete, a miniszterelnök úr arról beszélt, hogy valamilyenfajta titkos háttér-megállapodás van migránsügyben az Európai Unión belül. Jóllehet ez most nem zárt ülés, hiszen az az ülésünk elején volt, de hogyha a miniszter úr tudna nekem arról néhány dolgot mondani, hogy mit érthetett ez alatt a miniszterelnök úr, vagy mire gondolhatott, akkor azt kifejezetten megköszönném.

Miniszter úr egy évvel ezelőtt egy írásbeli kérdésre adott válaszában azt írta, hogy a kormány tárgyalta olyan kormányzati előterjesztést, amely a jelenleg hatályos jogszabályok módosításával korlátozná a külföldi állampolgárok Magyarországra történő beutazását, azaz készült kvázi egy magyar kitiltási lista. Ha tudna nekem arról néhány mondatot mondani, akár konkrétan, akár általános érvennyel, hogy kik szerepeltek ezen a listán, akkor azt megköszönném.

Miniszter úr azt mondta az expozéjában vagy a beszámolójában, hogy már nem merül fel az igazságszolgáltatás függetlensége, vagy éppen az, hogy szerintünk hogyan korlátozta a kétharmados parlamenti felhatalmazással rendelkező Fidesz-KDNP-többség mondjuk az Alkotmánybíróság hatásköreit, vagy ehhez hasonló kérdések.

Azért ebben teljesen megoszlanak a vélemények, szerintem, miniszter úr, mert én azt gondolom, ha nem is mondja el azt az ellenzék vagy akár civil szervezetek nap mint nap, hogy márpedig szerintünk az igazságszolgáltatás függetlensége sérült, vagy éppen az Alkotmánybíróság hatásköreit csorbították, vagy azokat az ehhez hasonló dolgokat, amiket mindig felsoroltunk, attól függetlenül ezt a véleményünket mi fenntartjuk, és nem mintha nekem hivatkozási alapom lehetne rá, de nem olyan régen

az amerikai nagykövet asszony is egy elég hosszú és szerintem a kormányt ostromozó vagy legalábbis a hibákra rámutató beszédében pont ezeket a tételeket is felsorolta, ha fogalmazhatok így. Úgyhogy azt gondolom, hogy attól függetlenül, hogy nem hangzik el nap mint nap, ezen állításainkat mi fenntartjuk, és azt gondoljuk, ez kifejezetten problémás ma Magyarországon.

Végezetül az európai ügyészséggel kapcsolatosan annyit szeretnék megfogalmazni vagy elmondani, hogy durván egy hónapja volt itt a bizottságunk előtt is napirenden ez a kérdés. Én akkor is elmondtam azt, hogy szerintem sem lehetséges az a módszer, ahogyan most meg akarja oldani a Bizottság az európai ügyészség hatáskörét és a lehetőségeit, szerintem azért nem, mert összességében a nemzetközi büntetőjog nem alkalmas még arra, hogy egy ilyen nemzetek feletti európai ügyészséget létrehozzunk. De akkor is elmondtam, hogy én ugyan mindig annak vagyok a híve, hogy szerintem több Európai Unióval fogjuk tudni megoldani a problémáinkat, és ebben Bana alelnök úrral nemcsak személyes, hanem inkább politikai tartalmú vitáink vannak, ezzel együtt én is azt gondolom, hogy az európai ügyészséget tekintetében, ahogyan most akarják megoldani, abszolút nem lehet az ő joghatóságát megvalósítani. Nekünk viszont ebben az a véleményünk és az a határozott álláspontunk, hogy meg kell hogy találjuk azt a módszert, azt a lehetőséget, amely a szubszidiaritás elvének a tiszteletben tartásával is, de lehetőséget adhat majd egyszer valamikor arra, hogy mondjuk úgy, ez az európai intézmény talán feláll. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessely alelnök úr következik.

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én is először szeretném megköszönni önnek és az ön által vezetett minisztériumnak az elmúlt másfél évben elvégzett munkát és a beszámolót is. Én két rövid kérdést szeretnék feltenni.

Az egyik kérdés azzal kapcsolatos, hogy az Európai ügyek bizottságának elnöksége az elmúlt héten részt vett a COSAC ülésén, ami az európai integrációs bizottságok elnökeinek a tanácskozása. Itt az ülésen most idéznék egy felszólalást, de ezekkel a felszólalásokkal egyenértékű, illetve hasonló felszólalások tömkelege hangzott el. Laura Ferrara európai parlamenti képviselő a következőképpen fogalmaz: „Mindenképpen kötelező kvótát kell előírni, mert látható, az önkéntesség nem működik. Az, hogy a 28 tagállamból 8-9 ezt a kötelező kvótát nem fogadja el, elfogadhatatlan.”

Azt szeretném kérdezni, hogy abból a technokrata nézőpontból, amit a miniszter úr jelzett, hogy nem az érzelmeknek, hanem az értelemnek kell uralni ezeket az egyeztetéseket, az ilyen és ehhez hasonló kijelentések hogyan értelmezhetőek.

A másik kérdésem azzal kapcsolatos, hogy a szlovákok egy nappal előttünk adták be az Európai Unió Bíróságára a kötelező betelepítési kvóta elleni keresetet. Az Igazságügyi Minisztérium vizsgálta-e az általuk beadott keresetet, és azt milyenek találja? Köszönöm előre is a választát.

ELNÖK: Több kérdést nem látok. Tisztelt Miniszter Úr! Megadom a szót. Tessék parancsolni!

Dr. Trócsányi László válasza

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Nagyon szépen köszönöm. Először is szeretném megköszönni valamennyi kérdést, így egy tágabb horizontba tudjuk elhelyezni valamennyi ügyet.

Először is engedjék meg, hogy talán szubjektív véleményemet mondjam el. Nagyon gyorsan változnak a dolgok Európában, tehát, amikor azt gondoltuk, hogy egy lassú, szép fejlődése van az Európai Uniónak - a 2004-es bővítés előtt abban a reményben is szálltunk be az európai építkezésbe, az Unióba, hogy ez egy olyan sikertörténet, ahol alapvetően csak sikerekről fogunk tudni beszámolni -, látható 2015-ben, hogy nagyon sok bizonytalanság van, és nagyon sok vélemény kezd kialakulni az európai integráció jövőjét, illetve reformját illetően. Gondoljunk csak a brit elképzelésekre, és más országokban is alapkérdéseket tesznek föl, amely az európai integráció jövőjét illeti.

Azt is figyelembe kell venni, hogy egy nagyon erős euroszkepticizmus kezd kialakulni az egyes tagállamokban, csak meg kell nézni a francia regionális választások eredményét, ahol a Front National hat régióban nyerte meg a választást, három régióban az UMP, a jobbközép, és csak háromban a kormányzó szocialista párt. Tehát, ha ezeket megnézzük, és a kialakult európai közhangulatot, akkor bizony egyfajta nagyfokú elbizonytalanodás van, és az elbizonytalanodás több fokozatban is nézhető, lehet vertikálisan és horizontálisan is nézni. Tehát egyrésztől gyakorlatilag kialakul az a kérdés, hogy van egy brüsszeli, ha szabad így mondanom, tisztviselői elit - de nemcsak a tisztviselők, politikai elit is -, másrészt van a lakosság, és e között bizony egy nagyon erős, ha szabad így mondanom, ellentét kezd kialakulni, és ez nagyon komoly gondot jelent nyilvánvalóan az Unió vezetőinek is, hogy mit tudnak kezdeni azzal a közvéleménnyel, amely bizony számon kér dolgokat rajtuk, és úgy látja a közvélemény, hogy nem jó irányba mennek a dolgok Európában.

De van egy horizontális vita is igazából, ami a tagállamok között jelenik meg, és a tagállamok között is feszültségek alakulnak ki: nagy államok, kis államok, közepes államok; régi államok, új államok. Ha ezeket figyelembe vesszük, akkor azt gondoljuk, egészen másfajta Európában vagyunk, mint 2004-ben, amikor a csatlakozás euforikus hangulatát élte meg mindenki, hogy beléptük Európába, és egy nagy Európa van. Tehát egy elbizonytalanodott helyzet van, és ebben nagyon könnyű kettős mércét kialakítani.

Csak elnök úr felvetésére jelzem, hogy egy ilyen állapotban, amikor az Európai Parlamentben pártcsaládok alapján történnek a döntések, mert egy politikai fórum, és az ALDE nevezetű szervezet gyakorlatilag naponta követeli azt, hogy Magyarországot ki kell zárni és szankciókkal kell sújtani. Az a liberális párt, ha szabad így mondani, masszív erő, amely ezt követeli folyamatosan, noha a Bizottság leírja gyakorlatilag, hogy semmifajta alapja nincs annak, hogy Magyarországgal szemben a 7. cikkelyt lehessen alkalmazni; ez le van írva, ezt a papírt persze nem osztják ki az ALDE-tagok számára akkor, amikor döntés születik. Nem akarok a részleteibe belemenni, csak jelezni azt, hogy milyen jellegű bizonytalanság alakult ki. Ugyanakkor meg nyilván Timmermans úr, aki liberális vezető, tulajdonképpen az ilyen dologban becsukja a szemét, mert politikus. Tehát, ha politikusi szempontból nézzük, akkor a kettős mércére rögtön van lehetőség, mert alapvetően a Bizottságban is jelen van a politikai szempontrendszer, és sajnos ilyen alapon születhetett meg ez a döntés is.

Van egyfajta bűnbakkeresés Európában: amikor nem mennek jól a dolgok, akkor nyilvánvalóan szeretnek rámutatni országokra, rámutatni csoportokra, satöbbi. Magyarországnak egy nagyon aktív európai megjelenése van, a magyar

miniszterelnök számos markáns megnyilatkozást is tesz Európában, amire odafigyelnek az emberek, és bizony egyfajta véleményformáló szerepet tölt be a magyar miniszterelnök. Tehát ilyen szempontból nyilván van egy ideológiai harc is, és ennek a részének tekintem ezt az európai polgári kezdeményezést, amelyikkel kapcsolatosan teljesen osztom az elnök úr álláspontját: a Székely Nemzeti Tanács ügyében azzal, hogy föltesszük a kezünket, hogy ehhez nekünk semmi közünk nincsen - noha a kisebbségvédelem a szerződés 2. cikkelyében benne van, mint európai érték jelenik meg -, és tulajdonképpen pont az európai értékek sérelme miatt akarnak Magyarországgal szemben kvázi eljárást kezdeményezni, de közben az európai értéket nem akarjuk védeni, akkor, amikor számon kérjük más országnál; tehát tipikus, ha szabad így mondanom, kettősségnek vagyunk a szemtanúi, azonban azt is látni kell, hogy az Európai Unió Bizottsága nemcsak a szerződések őre, hanem egy politikai szervként is viselkedik ebben az esetben.

Ami Schengent illeti, ez gyakorlatilag kapcsolódik az első fórumhoz. Gyakorlatilag az nyugat-európai átlagemberek számára ez az egész európai építkezés most egy kicsit nagyon zavart állapotban van, elbizonytalanodtak, hogy szükség van-e rá, igazából egy nyugat-európai polgár akkor érezte jól magát, amikor hatan voltak, hat alapító tagállam. Amikor a britek beléptek, már oldódott a dolog. Nem beszélek a dánokról, a skandinávokról és a többi. Tehát igazából ez a hat ország az, amelyik a leginkább szeretné ezt az összezárást, a közvélemény szempontjából. Nyilván a britek óhatatlanul is kint vannak Schengenből, de mondjuk a közvélemény, egy francia, egy német átlagpolgárról beszélek természetesen, akik nem gondolkodnak magyar fejjel, vagy éppenséggel szlovén fejjel vagy lengyelrel, hanem ők a saját, elnézést kérek, azt is mondhatom bizonyos szempontból, hogy önző szempontjuk alapján gondolkodnak. Tehát a közvéleményben van egy ilyen igény, ezt nem lehet elvitatni, hogy van egy ilyen igény.

A kormányok egyelőre ellenállnak, hisz a BIÜT-ülésem, a belügyi tanácsülésén azért az a döntés született, hogy fent kell tartani Schengent, Schengen egy érték. Ez bizony óhatatlanul is oda vezet, hogy mi lesz a határőrizettel. A jobbikos képviselő úr kérdésére válaszolva, vagy a szocialista képviselő úrera, nem is tudom, ki kérdezte, elnézést kérek...*(Dr. Legény Zsolt jelentkezik.)*...azt hiszem, a szocialista képviselő úr, Legény Zsolt, hogy szerintem a magyar határzár inkább hozzásegített tulajdonképpen ahhoz, hogy a schengeni határokat őrizni kell.

Magyarország volt az egyetlen olyan ország, amelyik szembeszállva azzal, hogy mit fog kapni a többi európai ország részéről, hideget vagy meleget, azt mondta, márpedig a schengeni határőrizeti kódex minket kötelez, és mi beleállunk ebbe a dologba. Én azt gondolom, sokkal inkább mi voltunk az előőrs ebben, aki felhívta a figyelmet arra, hogy Schengent védelmezni kell. Most már a többiek mondják, hogy igen, Schengen-védelem, Schengen védelmezése. Görögország kapcsán, már elnézést kérek, 2008 óta zajlik kötelezettségszegési eljárás amiatt, hogy nem tartja be a szabályokat. Ha így nézzük, 2015-öt írunk, majd 2016-ot, nincs Bíróság előtt az ügy Görögországgal szemben. Ez is kettős mérce, mert más országgal szemben már régen Bíróság előtt lett volna, régen megbüntették volna, de Görögországot - lássuk a görög pénzügyi válságot - ebben a kérdésben, ha szabad így mondanom, egy olyan beteg gyereknek tekintik, akit gyógyítunk, akinek idő kell, megsimogatjuk a fejét egy kicsit, és igazából más mércével nézzük, mint mondjuk azokat az országokat, csinálja Magyarország, Szlovénia vagy Lengyelország. Tehát van egyfajta kettős mérce. Ezt mi is érezzük, ugyanakkor ezzel együtt kell élni, és ezzel együtt kell nekünk gyakorlatilag álláspontokat megfogalmazni, és kijelenteni azt, hogy mi a mi pozíciónk ebben.

Tehát a mini Schengen számunkra elfogadhatatlan, ezt szeretném jelezni, már csak azért is, mert én a rendszerváltás előtti kommunista diktatúrában voltam fiatal.

Emlékszem arra az időre, amikor gyakorlatilag útlevelet kellett szereznem, devizakeretem volt, és még sorolhatom az összes tréfás eljárást, amik alá kellett vetnem magamat. Na, ezt az időszakot nem kérjük vissza. Tehát mi szeretnénk a szabad utazás jogával élni, ez az európai mozgás. Ez egy olyan érték, amiről azt gondolom, és mint egyetemi tanár is, a fiataljaimnak azt tudom mondani, hogy Európának van értelme. Ha ez megszűnik, akkor azt gondolom, hogy egy olyan vágás következne be, amelyik az egész európai integráció jövőjét alapvetően megkérdőjelezné. Tehát elég határozott a magyar álláspont is ebben.

Ami Bana képviselő úr kérdéskörét illeti, az az igazság, hogy mi természetesen kapcsolatban állunk a többi tagországgal. Szeretném jelezni, hogy december 11-én a lengyel igazságügy-minisztert és belügyminisztert fogadjuk Budapesten, szakmai megbeszélésre. Tehát nyilvánvalóan mi alapvetően azért hívtuk ide ezt a két minisztert, hogy szakmai alapon vitatkozzunk azokról a kérdésekről, amelyek ma az Európai Unió asztalán vannak, vagy esetleg a Bíróság asztala előtt vannak.

Mi az érveinket igyekszünk mindenhol elmondani, a szlovénok, és valóban a baltiak azok az országok, amelyek mondjuk fogékonyak a mi álláspontunk iránt. A szlovénok is megosztottak, de érdeklődnek irántunk, és a Balti-országokkal is lehet tárgyalni.

Azért azt látni kell azonban, hogy nem olyan egyértelmű ez a kép, mert hogyha megnézzük, se az angolok nem vesznek benne részt, se a dánok nem vesznek, se az írek nem vesznek, mert ők kívül vannak a bel- és igazságügyi együttműködésen. Tehát ők nincsenek benne. Tehát hogyha így nézzük, akkor azért egy kicsit árnyaltabb a kép, mert azért több ország van, különböző aspektusból, amelyik nem akar csatlakozni a bel- és igazságügyi együttműködéshez, tehát kívül marad. Ez is egyfajta véleményt mond, hogy csináljatok európai ügyészséget, de az opt-outon van. Az opt-out meg egy fontos jogosítványt jelent, á la carte-módon veszek részt az európai építkezésben.

Tehát azt gondolom, hogy itt a bírósági együttműködést természetesen próbáljuk képviselni. Én azt gondolom, a mi érvrendszerünk, azt mondanám inkább, részletesebb, mint a szlováké. Tehát konzultáltunk, az agentek között folyamatos volt az együttműködés. A mienk, azt gondolom, hogy jobban kiérlelt, és van egy másodlagos keresetünk, ami csak Magyarországra vonatkozik. Tehát egy 35 oldalas keresetet kell elképzelni, azért ez egy jogi szakmai kereset, bírósági jogesetekkel alátámasztva. Tehát azt gondolom, hogy komoly szakmai érvek vannak mögötte. Nagyon remélem, hogy a 15 bíró által, ha a nagytanács elé kerül - plusz lesz az Advocate General -, megfelelő módon lesz ez az ügy kezelve, de azt látni kell, hogy a Bíróság kezében vagyunk. Mi viszont harcos fél vagyunk, és minden érvrendszerünkért küzdünk és kiállunk mellette.

Tehát ami a visszatoloncolást illeti, kérem szépen, ez egy rendkívül nehéz kérdés. Azért, mert mi összegyűjtöttük, mint Igazságügyi Minisztérium, hogy felelős politikusok mit nyilatkoztak 2015 nyarától kezdődően: „Dublin halott, Dublin fel van függesztve, Dublin nem alkalmazható, Dublin összeroppant”, és még sorolhatnám gyakorlatilag azokat a politikai kijelentéseket, amiket felelős politikusok mondtak Európa-szerte. Angela Merkeltől kezdve Renzi olasz miniszterelnökig, tételesen fel van nekünk sorolva, hogy ki mit mondott. A bejövetele szintnél nem alkalmazzuk a dublini szerződést, hisz gyakorlatilag az országok jó része átengedte a határon, anélkül, hogy regisztrálták volna. Magyarország volt az, amelyik betartotta a szabályokat.

Én végig amellet kardoskodtam, hogy nekünk az a pozíciónk, hogy a jogszabályokat be kell tartani. Tehát Magyarország betartotta a jogszabályokat, viszont az meg nem fog működni, hogy gyakorlatilag az egyedüli országgal, amelyik betartja a jogszabályokat, utána velük vitetjük el a balhét. Már elnézést az ilyen

kifejezésért, nem méltó a Parlament szelleméhez, de mégis úgy gondolom, az nem működik, hogy Dublin gyakorlatilag halott az egyik részében, a visszafordítási részben meg Dublin él. Tehát ez egy kettős mérce lenne, ez ellen Magyarország fel fog lépni. Ez ellen Magyarország a szükséges lépéseket jogi és politikai vonalon is meg fogja tenni, amennyiben ez szükségessé válik.

A következő kérdés, amiről szeretnék beszélni, a titkos kompromisszum vagy háttéralku. Schengent, azt gondolom, említettem, ezért ezt a témakört én lezártnak tekinteném a magam részéről.

Azt látni kell, hogy ezt a tárgyalást nem a Bizottság folytatta le Törökországgal, hanem Németország. Tehát alapvetően Németország volt a tárgyaló fél, ő ült az asztalnál, és ő volt, aki igazából a főtárgyalásokat folytatta. Ehhez képest a Bizottságnak volt szerepe természetesen, de a Bizottság szerepe ilyen szempontból másodlagos volt. És az, hogy milyen háttérmegegyezés volt erre nézve, azt mondhatom, hogy felmerülhetnek gyanúk természetesen, Németország nem véletlenül nyomja ezt az egész ügyet folyamatosan, a Törökországgal való együttműködést. Mi azt gondoljuk, hogy óvatosnak kell lenni ebben a kérdésben. Természetesen közvetlen bizonyítékunk nincs, azonban gondolkodó emberek vagyunk, és ez gondolkodásra kényszerít bennünket. Ezzel inkább csak jelezni akartam, hogy a tárgyalások kik között folytak érdemben, ténylegesen.

Ami a kitiltási listát illeti, a kérdésre a következőt tudom válaszolni. Konkrét nevek nyilván nem voltak. Nekünk az volt a kérdésünk, hogy más ország alkalmazhat Magyarországgal szemben ilyet, anélkül, hogy gyakorlatilag megmondanák, hogy mivel vádolják pontosan, és megmondanák azt, hogy milyen alapon, vagy egy bírói döntés alapozná meg, vagy bármi. Megnéztük mi mint Igazságügyi Minisztérium, szakmai alapon, hogy ezzel a kérdéskörrel mit lehet kezdeni. Utána az egész ügyet azonban, azt kell mondani, ad acta tettük, de vitathatatlan, hogy az Igazságügyi Minisztérium, jómagam is, érdeklődéssel figyeltem, hogy más országokban milyen ilyen jogszabályok léteznek, és foglalkoztam ezzel a kérdéssel, azonban ilyen jogszabály nem született Magyarországon.

Ami az igazságszolgáltatás függetlenségét és az Alkotmánybíróság hatáskörét illeti, jelentem, a Velencei Bizottságnak 8 évig tagja voltam. Végigéltem azokat a vitákat, amik ezzel kapcsolatosak voltak. Én úgy gondolom, hogy lezárt vitákról beszélünk, hiszen a szükséges jogszabályokat módosítottuk.

A bíróság függetlenségéről én azt gondolom, hogy 100 százalékosan bizonyított. Ezt bizonyítják maguk a bíróság döntései; a bíróság döntései, amelyek mindenkire nézve kötelezők, a kormányra nézve is, ugyanígy gyakorlatilag bárkire nézve.

Ami pedig az Alkotmánybíróságot illeti, mint volt alkotmánybíró, azt tudom mondani, hogy még mindig Európa legszélesebb hatáskörű Alkotmánybíróságáról beszélünk. Az alkotmányjogi panasz intézménye révén egy olyan hatáskört kapott az Alkotmánybíróság, amely egyedülálló Európában, rendes bírósági döntéseket meg tud semmisíteni. Tehát én azt gondolom, az utólagos normakontroll intézménye ugyanúgy létezik, csak egy actio popularist elvettünk tőle, de a közvetlen alkotmányjogi panasz révén a mai napig is van lehetőség kvázi utólagos normakontrollra az érintettség bizonyításával. Tehát én azt gondolom, az Alkotmánybíróság hatáskörével az égvilágon semmi baj nincsen, ezt mint alkotmányjogot oktató személy is tudom mondani, hogy én azt gondolom, hogy magam röstelleném magamat, hogyha azt kellene mondani a diákoknak, hogy ez jó, noha az rossz. Én azt tudom mondani, hogy az Alkotmánybíróság hatásköre nagyon jól fel van építve, a jól működő Alkotmánybíróság feltételei mind adottak.

Ergo gyakorlatilag azokat a tévedéseket, amik az amerikai nagykövet levelében fennálltak, kénytelen voltam írásban korigálni. Természetesen nem hiszem azt, hogy a magyar alkotmányjogban annyira járatos lenne az amerikai nagykövet asszony, hogy az általa aláírt levelet saját maga írta volna meg, én nyilván feltételezem azt, hogy a tanácsadók ezt a levelet neki elkészítették. Én válaszoltam erre a levélre, és tájékoztatást nyújtottam arról a helyzetről, hogy Magyarországon mi is a helyzet az igazságszolgáltatás területén. Én a magam részéről ezt a vitát ezzel lezártnak tekintem, politikai vitába pedig nem kívánok belebocsátkozni, mert azt gondolom, hogy jogi vitába nagyon szívesen, ez azonban olyan irányba visz el, amit igazából a politikusok vívjanak meg egymás között.

Az európai ügyészséget illetően pedig osztom a képviselő úr álláspontját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem az államtitkár urat, kívánja-e kiegészíteni az elhangzottakat. *(Jelzésre:)* Tessék parancsolni!

Dr. Berke Barna válasza

DR. BERKE BARNA államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Az Országgyűlés fontos bizottsága előtt egy pontra szeretnék mindenképp reagálni, ami több kérdésben is elhangzott, ez pedig a tagállami országgyűlések szerepe az európai uniós jogalkotási folyamatban. Történt utalás sárgalapos eljárásra az európai ügyészség kapcsán, jöhet formálisan, látványosan kifejezetten a nemzeti parlamentek fellépésének nem szokás ebben az ügyben eredményt tulajdonítani, de én azt mondom, hogy ennek a sárgalapos eljárásnak a következtében alapvetően átalakult az európai ügyészségről szóló tervezet is, és akkor jött be ez a bizonyos kollegiális modell, aminek a keretében most is folynak a munkálatok.

Ehhez a kérdéshez is a magyar kormány gyakorlatiasan, pragmatikusan, a józan ész talaján áll hozzá, és ahogy Legény Zsolt képviselő úr is mondta, alapvetően abból kell kiindulnunk az európai ügyészségről szóló jogalkotási tervezet tárgyalása során, hogy sem európai szintű anyagi jog - ami tehát arról szól, hogy mik is azok a tényállások, amelyek szankcionálására hivatott lenne -, sem pedig európai szintű koherens eljárási jog nincsen. Ebből adódik, hogy egyrészt a szubszidiaritás jegyében, másrészt pedig egész egyszerűen gyakorlatias szempontok alapján számos fontos kérdésben a nemzeti eljárásjogi keretekre is figyelni kell.

Amikor pedig azt mondom, hogy a pragmatizmus és a józan ész talaján kell tárgyalnunk ebben a dossziében is, akkor hadd utaljak arra, ami a legutóbbi igazságügyi miniszteri tanácson december 3-án terítéken volt. Egy olyan kérdést kellett megítélni, ami arról szólt, hogy vajon a majd valamikor a jövőben elfogadandó büntető anyagi jogi szabályok, amelyek alkalmazására a majd létrehozandó európai ügyészség egyszer el fog járni, nos, ezek a büntetőjogi szabályok vajon az elfogadásukkor tartalommal rögzüljenek mint az ügyészség által alkalmazhatóak, vagy már most írjuk bele a tervezetbe, hogy bárhogyan is módosulnak azok majd a jövőben, mindenképp alkalmazandó lesznek ezek az anyagi jogi szabályok, tehát statikus vagy dinamikus hivatkozás legyen rá. Idő előtti a kérdés, és ebből adódóan azt tudtuk mondani, hogy ennél fontosabb eljárási, szervezeti kérdésekkel kell foglalkozni, mindig azokkal, amikhez releváns módon odaérünk.

Utolsó mondatként hadd mondjam azt, hogy a kormányzati munka felől nézve is kiemelkedően fontos, hogy az Országgyűlés bizottsága, illetőleg az európai ügyekkel foglalkozó itteni bizottsága hathatós, tartalmas, intenzív módon legyen jelen az EU jogalkotási folyamataiban, és hallassa hangját. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Amit államtitkár úr mondott, zene a füleimnek, hiszen nem múlik el olyan bizottsági ülésünk, ahol ne hangozna el, hogy az Európai ügyek bizottsága az Országgyűlés egyik legfontosabb bizottsága. Államtitkár úr említette, hogy egy fontos bizottság; én kiegészíteném: a legfontosabb bizottság. We are the most important committee - szoktam volt mondani. Ahogy államtitkár úr is említette, valóban bizottságunk évek óta részt vesz abban a vitában, ami az európai fórumokon, nemcsak a bizottsági értekezleteken, hanem az Európai Parlament közös ülésein is szól akár a sárga lapról vagy legújabban a zöld kártyáról, illetve a szubszidiaritásról.

Szeretnék utalni arra, hogy ez egy rendkívül aktuális téma már csak azért is, mert az Európai Tanács következő ülésén erről a tagországoknak valamifajta véleményt kell mondani - a nemzeti parlamentek szerepe, a szubszidiaritás -, pontosan azért, mert David Cameron megszólította az Európai Tanács elnökét és az Európai Tanácsot, és a 3-4. pontban többek között erről szól. Mi évek óta hangsúlyozzuk, hogy a nemzeti parlamentek szerepe rendkívül fontos, talán csökkenti azt a demokratikus deficitet, ami évek óta felhalmozódik, és amit magunk előtt tolunk, ami szerintem az európai parlamenti választásoknál mutatkozik meg, hogy a részvételi arány megy lefelé. Mi ennek az oka? Pontosan az, hogy az európai polgárok nagyon távol érzik magukat az európai döntéshozóktól, egyfajta gap, szakadék kezd kialakulni, és lassan már azt is mondhatnám, hogy ha ez európai uniós szervek nem kellően reagálnak az európai polgárok megkeresésére, véleményére, akkor egyszerűen el fognak fordulni tőle.

Az egyik ilyen lehetőség - más lehetőség egyébként nincs - az európai parlamenti választások. A magyar parlament Európai ügyek bizottsága évek óta részt vesz ebben a vitában, különösen most a brit benn maradni vagy kinn maradni kérdésében, és a David Cameron miniszterelnök úr által jelzett levében megfogalmazottak alapján is többször elmondtuk a véleményünket, hogy hölgyeim és uraim, köszönjük a Lisszaboni Szerződésnek, ez egy új lehetőséget adott a nemzeti parlamenteknek és az Európai Parlamentnek, aminek nem mindig örülnek a nemzeti parlamentek.

Azt is szoktam volt mondani, hogy tessék elolvasni a Lisszaboni Szerződést, és akkor tessék élni, nemzeti parlamentek, azon lehetőséggel, amit a szerződés számunkra ad. Ilyen lehetőség az úgynevezett lapos eljárások. Legújabban a francia parlament európai ügyek bizottsága elnök asszonya egy zöldlapos eljárást szeretne bevezetni, ami szeretné elősegíteni az európai uniós jogalkotási menetben azt, hogy a nemzeti parlamenteknek legyen meghatározó szerepük, nem több és nem kevesebb.

Nem szeretnénk túlértékelni a nemzeti parlamentek bizottságainak a szerepét, de helyt kell állnunk, és úgy hiszem, hogy a COSAC, a bizottsági elnöki értekezlet a maga megfogalmazott szabályaival egy rendkívül fontos fórum, mi vagyunk az olyan fórum, ahol ütköznek a vélemények. Az Európai Tanács-ülésen a kormányfők a kormányok közötti különbségeket mondják el. Mi egy szinttel lejjebb, a bizottsági elnöki értekezleten megfogalmazzuk talán sokkal szabadabban, mint a kormányfők, vagy a Coreper I-II-ben egy-egy diplomata, akiknek kötött mandátumuk van; mi szabadon beszélhetünk és a parlamentek véleményét mondhatjuk el.

A véleményem az, hogy a nemzeti parlamentek szerepe azért is fontos nemcsak a különbségek, hanem az azonosságok megfogalmazásában is, mert a kérdés, hogy milyen Európa felé haladunk, az Amerikai Egyesült Államok mintájára vagy a nemzetek Európája felé. A mi több mint ezeréves történelmünk is azt mutatja, hogy a nemzetek Európája együttműködésének van jövője, bármennyire is szeretnék ezt elkerülni egyes európai vezetők. Olyan mélyen gyökerezett az a kultúra, amit nem

lehet egyik napról a másik napra, nem lehet egyik évszázadról a másik évszázadra feloldani, mint az Amerikai Egyesült Államokban. Tehát ezért bizottságunk minden eszközt megragad arra, hogy az európai fórumokon elmondjuk, képviseljük a véleményünket. És egyébként is, az Európai Unió működésében azt látom, hogy minden kormányfő a saját nemzeti érdekeit képviseli, pont, se többet, se kevesebbet. Ezt várjuk a magyar miniszterelnöktől. És ezért említettem azt is, hogy a miniszter úr a maga posztján a magyar nemzet érdekeit képviseli a jog eszközeivel - mi, választópolgárok, ezt elvárjuk -, és ebben a nemzeti parlamenteknek részben koordináló szerepe is van.

Tisztelt Bizottság! Megköszönöm a miniszter úrnak és munkatársainak a beszámolóját, és engedjék meg, hogy utólag köszöntsem Völner Pált, az Igazságügyi Minisztérium politikai államtitkárát, aki megérkezett, hiszen ő is nagyon sokszor szerepelt bizottságunk előtt, még más tárca államtitkáraként is.

Az elnök napirend utáni tájékoztatója

És engedjék meg, hogy napirend után röviden tájékoztassam önöket az éppen aktuális helyzetről. November 29.-december 1. között került megrendezésre az LIV. COSAC plenáris ülés Luxemburgban, ahol jómagam és a bizottság két alelnöke vettünk részt. A tanácskozás fő napirendi pontjai a migráció, a digitális belső piac, valamint a bővítés voltak. Itt elsősorban a migráció és a bővítés napirendi pontoknál fejtettük ki többször az álláspontjainkat. Megköszönöm az alelnök uraknak is, hogy részt vettek a vitában.

Ilyen még nem volt, nem tapasztaltam ilyet a COSAC-ülésem, dráma folyt a két nap alatt, tudniillik a zárónyilatkozatra vonatkozó módosító javaslatok megvitatása hosszadalmas volt. Mint ismert, a luxemburgi elnökség eredeti tervezete szerint a COSAC üdvözölte a menekültek állandó és kötelező áthelyezési válságmechanizmusáról szóló európai bizottsági javaslatot.

Ennek vonatkozásában több nemzeti parlament, köztük az Országgyűlés is, indokolt véleményt fogadott el. És a képviselők között még a késő estébe nyúlt vacsora között is ment a harc, hogy ugyanúgy a cseh parlament, mint a magyar parlament képviselőjében én nem írhattam alá ezt a dokumentumot, mert a magyar parlament többséggel ennek ellenében fogadott el határozatot.

A visegrádi négyek európai ügyek bizottságaival rendkívül szoros volt az együttműködés, még ide kapcsolván a román parlamentet is. Talán nem meglepetés, hogy a brit alsó- és felsőház bizottsági elnökei is támogattak bennünket, és támogatták azt, hogy a magyar parlament a visegrádi négyekkel vétóval éljen. Aztán megfogalmazódott, hogy legyen egy klauzula, egy zárónyilatkozat. Végül is egyik sem lett belőle, mert sikerült meggyőzni luxemburgi elnöktársunkat, hogy fogadjuk el a kompromisszumos megoldást, és úgy érzem, hogy talán hasonló dráma zajlott, mint az azelőtti Európai Tanács-ülésem, amely kapcsán a miniszterelnök úr említette, hogy sikerült kigyomlálni azokat a részben a visegrádi négyekre, részben Magyarországra nézve dehonesztáló megfogalmazásokat. Tehát ebből is látszik, hogy a migráció milyen mély szakadékokat okoz most már nemcsak a politikai elit és a polgárok, hanem talán a parlamentek között is, de ez a vita inkább a parlamentek között folyjék, mint akár a kormányfők között.

Én úgy hiszem, hogy fontos ennek a ténynek a rögzítése is. Szeretném megköszönni bizottságunk munkatársnőjének, Dóczy Zsuzsannának a segítségét. Fáradtan, de azt is mondhatnám, hogy némi megelégedéssel tértünk haza. Úgy hiszem, hogy ez előrevetíti a következő fél év COSAC-üléseinek a kemény vitáit. Ráadásul most holland elnökség következik, és a holland elnökség sem lesz egyszerű.

De úgy hiszem, nem kell mást tennünk, mint a magyar parlament és a Magyar Országgyűlés érdekeit képviselve részt venni ezeken a vitákon.

Tegnap, december 7-én a nemzeti parlamentek EU-elnökség során betöltendő szerepéről adtam elő a szlovák parlamentben. Mint ismeretes, Szlovákia 2016. második félévében látja el az EU soros elnöki tisztét. Az Európai Parlament budapesti és pozsonyi tájékoztatói irodái konferenciát szerveztek a témakörben. Az Országgyűlés magyar elnökségi tapasztalatairól jómagam és Juhász László főtanácsadó úr számoltunk be, akinek szeretném megköszönni a részvételét.

S végül tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a következő ülésre e héten pénteken 10 órától kerül sor a Gobelin teremben. Két tervezett napirendi pontunk van: Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr éves meghallgatása és nagykövetjelölt meghallgatása zárt ülésen.

Előre jelzem továbbá, hogy december 14-én, hétfőn, 10 órától kerül sor az ülészak várhatóan utolsó bizottsági ülésére, a főemelet 66. számú teremben. A tervezett napirendi pont: a hatodik európai szemesztert elindító éves növekedési jelentés. Előterjesztő: Balog László és Zupkó Gábor nagykövet úr.

Az ülés berekesztése

Tisztelt Bizottság! Szeretném megköszönni a bizottsági tagoknak és a napirendi pont előadójának a részvételét. Köszönöm szépen. A bizottsági ülést bezárom, viszontlátásra, au revoir!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 15 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és Nánásiné Czapári Judit